

5/91
57. årgang

A photograph of a person with short brown hair, wearing glasses and a dark sweater with white geometric patterns, sitting on a rocky shore and looking out at a wide fjord. The water is calm, reflecting the overcast sky. In the distance, there are dark, jagged mountains. The overall mood is serene and contemplative.

LYS og LIV

UTGITT AV:
DET TEOLOGISKE MENIGHETSFAKULTET

Ny studentprest ved MF

Paul Erik Wirgenes, (32) begynte 1. september i sin nye stilling som studentprest ved Det teologiske Menighetsfakultet i Oslo. Fakultetet ser på studentpresten som en nøkkelfaktor ved læringsmiljøet, og som svært viktig både for studentene og for fakultetet.

Paul Erik Wirgenes er født i Drobak, og tok teologisk embets-eksamen ved Menighetsfakultet i 1983, og praktisk-teologisk eksamen året etter. Verneplikten avtjente han som feltprest.

I 1985 ble han ansatt av skolelagsbevegelsen som skoleungdomsprest i Helgeland, og sto sentralt i den sjesorgeriske og krisepsykiatiske oppfølgingen av de etterlatte i forbindelse med flyulykken i Torghatten. Han var også med i det kirkelige teamet som følger opp de pårørende etter Hirtshals-ulykken, og har også arbeidet med de liturgiske sidene ved sorgarbeidet etter slike ulykker.

Smerte i tiden

– Det er blitt sagt og skrevet mye om kirkens rolle blant annet i slike situasjoner, men det som skjer ved slike katastrofer er en synliggjøring av kirkens hverdag, bare i mye større skala, sier Paul Erik Wirgenes. Han menes det er umulig å holde den kollektive sorgen etter en stor ulykke opp mot den mer private etter et enkeltmenneskes bortgang, og sammenlikne disse, men minner om at for den som har vært gjenstand for massesympati og masseoppmerksomhet etter en ulykke, kan tausheten tre måneder senere oppleves enda mer øredøvende enn for den som mer har fått arbeide med sin sorg uten all denne oppmerksomheten.

Nødvendig bevegelse

I 1988 ble Paul Erik Wirgenes vært ansatt som storbyprest i Det norske lutherske indremisjonsselskap, og har i denne stillingen i høy grad bidratt til mye kreativ nytanking innad i selskapet når det gjelder arbeid og evangelisering i stobyer, fortelles det fra indremisjonshovedkvarteret i Oslo. Han begynte som prest i Storsalen, der han hadde ansvaret for det utadrettede arbeidet og gudstjenestevirksomheten, og i denne stillingen bygget han opp og ledet det som idag er indremisjonens byavdeling. Der har han bidratt til å snu den tradisjonelle oppfatningen av at indremisjonsarbeid er noe som går fra distriktene og inn i byene, til at det også er noe som går fra byene og ut i distriktene.

– Det er en nødvendig bevegelse, sier han selv, og minner om at det er i byene mesteparten av verdiskapningen i samfunnet skjer, gjennom medier, politiske beslutninger og på andre måter.

– Vil vi prege nasjone, må vi erobre byene, det er både elementær sosiologi og bibelsk misjonsstrategi. Det er ved å nå byene at evangeliene blir spredd til verdens ende, sier Paul Erik Wirgenes.

Effektiv og visjonær

Som type beskrives den nye studentpresten som effektiv og visjonær. Han ser ting, legger strategien og får tingene gjort. Omstendelig diskusjon og utredning er ikke hans form.

På spørsmål om hva slags interesser han har utenom arbeidet som prest, henviser han til rikdommen og utfordringen i det å være pappa til tre jenter på 9, 8 og 5 år, men han får også tid til litt fotball, til å være medlem av hovedstyret i Den Norske Misjonsallianse, skrive tekstgjennomgørelser i Luthersk Kirketidende, samt til å ha skrevet to hefter som er gitt ut på Credo/Nye Luther Forlag.

LYS og LIV

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet

Ansvarlige redaktører:

Olav Skjevesland
Erling Servan

Redaktør:

Trond B. Solvang

Redaksjonssekretær:

Nils-Petter Enstad

Grafisk form:

Trond B. Solvang

Lys og liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Bladet utkommer med 6 nummer årlig, og sendes til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere.

Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Når ikke annet er angitt, har redaksjonssekretæren skrevet artikkelen.

Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF:

Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen (i følge skattelovens paragraf 44).

Studier ved MF:

MF tilbyr følgende studier:

- Kristendomskunnskap (grunnfag, mellomfag og hovedfag).
- Teologi med praktisk-teologisk seminar.
- Kateketseminar.

Ta kontakt med studieveilederne!

Det teologiske Menighetsfakultet

Adr.: Gydas vei 4 - 0363 Oslo 3

Tlf.: (02) 46 79 00

Fax.: (02) 69 18 90

Bankgiro: 6038 30 18636

Postgiro: 0801 5128780

Trykk: Allservice A.s

Opplag dette nr. 30 000

Forsidefoto: Paul Johan Undheim

Neste nummer kommer medio desember 1991.

Dåp og medansvar

Kirkemøtet behandler i høst en sak av største betydning for Den norske kirke: Plan for dåpsopplæring. Det er ikke for mye sagt at denne plan vil bli avgjørende for folkekirkens fremtid i vårt land.

En stor sak kaller på medansvar.

Den kaller på medansvar i **menighetene**. For en slik plan kan bare realiseres i samarbeid mellom menighetens ansatte og frivillige. Opplæringstilbudene må legges inn i lokalmiljøet, i nabolaget, i byggefeltet. Nære tilbud er kjære tilbud.

Plan for dåpsopplæring vil trolig tvinge mange menigheter til å gjennomtenke sine gamle prioriteringer.

Dåpsplanen kaller på medansvar i **hjemmene**. Eller sagt annerledes: Foreldre må gis mot på at de har noe å tilføre i dåpsopplæringen.

Mange knuges av en blyghet for ikke å være «kristelig» nok. For ikke å «få det til». Det handler i første omgang om å styrke borbønn, aftenbønn og lesning av Jesus-fortellinger. Det dreier seg om en sterkere markering av de kristne høytider i hjemmene.

Dåpsplanen kaller på medansvar også fra **Menighetsfakultetets** side. Vi må gi veiledning til de kateketer og prester som vil stå helt sentralt i tilretteleggingen av det praktiske arbeid på feltet.

MF vil dessuten forsøke å følge opp dåpsopplæringsplanen gjennom forskning: Hvordan er de realistiske forutsetninger for å gjennomføre en slik plan? Hvilke arbeidsformer lykkes best? I hvilken grad lar foreldrene seg forpliktet?

Fakultetet søkte i år Særford II om midler til et forskningsprosjekt som kunne løpe parallelt med oppstartingen av dåpsplanen i menighetene. Vi fikk dessverre ingen tildeling i denne omgang. Men saken må følges opp.

Det ville bety en viktig konsolidering av vår kirke om vi ved utgangen av 1990-årene fikk oppleve at et nødvendig minstemål av dåpsopplæring fungerer i hjem og menighet.

Olav Skjevesland

Gunnar Heiene første «MF-doktor»

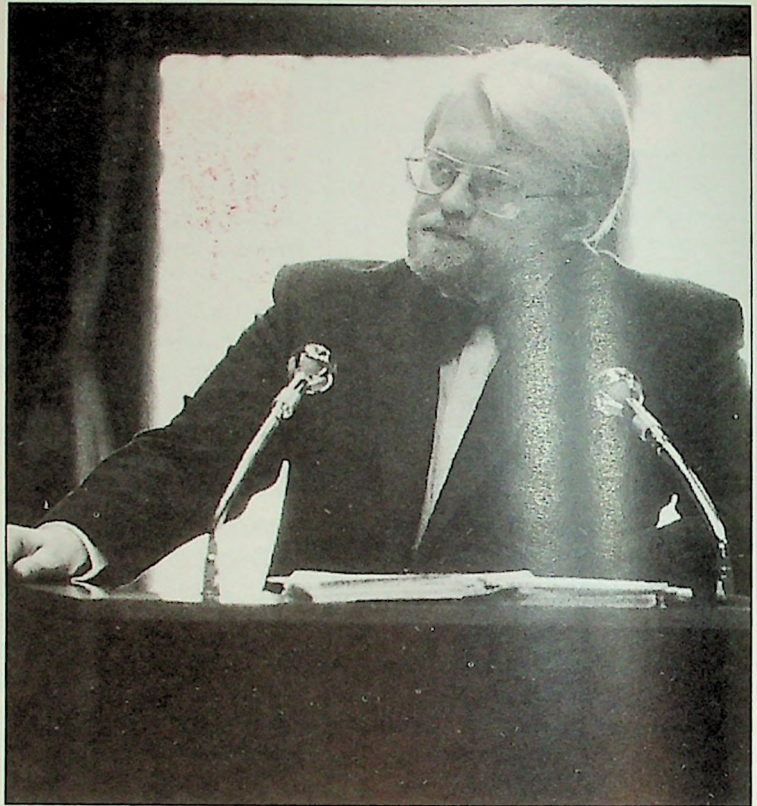
- Krigen gjorde Berggrav til politisk filosof

Det var konfrontasjonen med et totalitært statssystem under krigen som gjorde biskop Eivind Berggrav til politisk filosof, slik han blant annet trer fram i boka «Mennesket og staten», som han skrev mens han var internert i Asker, sier forsker Gunnar Heiene, som lørdag 21. september forsvarte sin avhandling «Den menneskelige stat – antropologi og politikk hos Eivind Berggrav» for den teologiske doktorgrad. Disputasen fant sted i Auditorium I på Menighetsfakultetet, og med Gunnar Heiene er den første «MF-doktor» kreert, etter at fakultetet fikk rett til å tildele doktorgraden i teologi.

Gunnar Heiene beskriver Eivind Berggrav som en handlingens mann, som var borti det meste av ting som skjedde. Det er faktisk vanskelig å finne tiltak hvor Berggrav ikke var involvert av det som ble startet opp i mellom- og etterkrigstiden, ikke minst på økumenikkens område. Bibelmissjonen var ett av hans barn. Kirkenes Verdensråd et annet, det norske økumeniske forum Kontaktkretsen et tredje.

– Førstelektor Lars Østnor skrev jo i sin avhandling om økumenikken i mellomkrigstiden blant annet om Berggrav, men det var etter krigen Berggrav sto fram som økumen i verdensklasse, sier Gunnar Heiene, og tilføyer at Berggrav var med om det store «Faith and Order»-møtet i Stockholm i 1925, men det var som journalist.

– Berggrav var meget fasinert av erkebiskop Natan Söderblom, som fikk Nobels Fredspris i 1930, og da den sikkerhetspoli-

Lørdag 21. september forsvarte fakultetslektor Gunnar Heiene sin avhandling «Den menneskelige stat – antropologi og politikk hos Eivind Berggrav» for den teologiske doktorgrad.

tiske situasjonen tilspisset seg i 1930-årene, var Berggrav en av dem som talte varm for forsoning og fredsforhandlinger mellom England og Tyskland, forteller Gunnar Heiene, og beskriver Berggrav som en typisk «handlingens mann».

– Mye av det han skrev preges ikke nødvendigvis av klare, vitenskaplige overveielser, men han fanget opp ting i tiden, hadde intusjon og så kanskje dypere inn i materien enn mange andre. Dessuten var han den typiske journalist som fant de gode og treffede formuleringene når han skulle beskrive noe.

Tvetydig maktfaktor

Eivind Berggrav ble både en maktfaktor og en symbolskikkelse under motstandskampen mot tyskerne, samtidig som han etter manges mening spilte en litt tvetydig rolle i enkelte episoder. Mest kjent av disse er «roper-episoden» i Nordmarka utenfor Oslo, der Berggrav etter manges mening oppfordret til kapitulasjon. I nyere litteratur om krigen, blant annet i bøkene til journalist Kjell Fjærtøft, har man ut fra disse episodene vært opptatt av å få Berggrav ned fra pedestallen.

– Berggrav ønsket å være strateg og tenke langsiktig når det gjaldt

Glimt fra disputasen på MF lørdag 21. september. Fra venstre de to hovedopponentene, universitetslektor, dr. theol. Jens Holger Schjørring fra Universitetet i Aarhus, og professor, dr. philos. Ingunn Montgomery fra Universitetet i Oslo. Foran: Professor, dr. theol. Ivar Asheim. Ved talerstolen: Dr. theol. Gunnar Heiene og dekanus, professor, dr. theol. Ernst Baasland.

kirkens rolle i motstandskampen. Han var redd for spredte enkeltaksjoner, og ønsket at tyskerne skulle konfronteres med en samlet kirke. Han ville at oppgjøret skulle skje ut fra en klar og samlende kristen motivering, og det var dette som ga støtet til arbeidet hans med en politisk etikk for rettsstaten.

«Religiøst begrunnet naturrett»

Gunnar Heiene beskriver Berggravs politiske etikk som «en religiøst begrunnet naturrett».

– Naturrettsbegrepet hentet han fra katolsk tenking, og mente at protestantismen måtte bære noe av ansvaret for at en absolutistisk statsidé hadde fått utvikle seg. Det var blitt for stor distanse mellom politikk og etikk. Når han grep tilbake til naturretten, ble det naturlig for ham å begrunne denne religiøst, som en dyp forpliktelse på det hellige, sier Gunnar Heiene.

– Kan man si at Eivind Berggrav omdefinerte den tradisjonelle lutherske to-regimentslæren?

– I høy grad! Først og fremst tok han et oppgjør med den tradisjonelle forståelsen av to-regimentslæren i tysk teologi, der det hadde utviklet seg en sterk dualisme som helt overså de etiske problemstillingene i politikken. Berggrav holdt nok fast ved to-regimentslæren, men var også opp tatt av sammenhengen mellom regimentene, og kunne tilmed si at det dypest sett er ett regime, nemlig Guds.

Klart skille høsten 1940

Gunnar Heiene mener det inntrådte et klart skille i Berggravs politiske tenking høsten 1940. Begivenhetene hadde gjort ham mye mer klar over den moderne stats truende, nesten demoniske karakter. Samtidig mistet han de illusjonene han

måtte ha hatt om tyskerne og nazistene, og ble mer politisk realist.

– Han gikk imidlertid ikke bare mot nazismen, men mot den totalitære stat som sådan, uansett farge, understreker Gunnar Heiene.

De politiske tankene sine skrev han ned i boka «Staten og mennesket», og i 1952 utviklet han dette videre i foredraget «Kirke og stat», som han holdt på generalforsamlingen i Kirkenes Verdensråd. Her tok han til orde for retten til å gjøre opprør, og han gikk til felts mot den moderne velferdsstaten, som han mente pulveriserte det personlige ansvaret. Berggrav hadde mange samtaler med Einar Gerhardsen om politiske og kirkelige spørsmål, men det var mange i Arbeiderpartiet oppfattet dette utspillet som kritikk mot partiets politikk.

– Hvor sto Berggrav i det politiske landskapet? (Fort. s. 6)

Takk for:

- alle de nye studentene som har begynt sine studier ved MF
- alle omsorgsarbeiderne i landets mange menigheter

Be for:

- alle de nye studentene ved fakultetet, at de gjennom studiene skal bli bedre kjent med Herren Jesus Kristus
- de styrende organer ved MF, at de skal få nåde til å forvalte rett de midlene de er betrodd å forvalte, og som kristenfolket gir i offer og bønn

Forts. fra s. 5

Medlemmer av biskop Eivind Berggravs familie som var til stede under disputasen på MF. Bakerst fra venstre: Ingeborg Berggrav (barnebarn), Gudrind Berggrav og hennes mann Dag Henrik Berggrav (barnebarn). Foran fra venstre: Astrid Berggrav (svigerdatter, enke etter Øivind Seip Berggrav), Mossa Berggrav og hennes mann, Otto Berggrav, som er den ene av Eivind Berggravs to gjenlevende sønner.

- Han stemte Venstre hele sitt liv, men sa alltid nei til å stå på liste ved valg. Han hadde mange konservative trekk og noen liberale. Rundt 1920 var han opptatt av sosialismen som idé, men han ble aldri sosialist, mener Gunnar Heiene.

Ti år med Berggrav

Når Gunnar Heiene nå legger fram sin nesten 600-siders avhandling, er det ti års arbeid med mennesket, teologen og tenkeren Eivind Berggrav som ligger bak. Hovedarbeidet med avhandlingen ble gjort i årene fra 1984 til 1987, mens sluttarbeidet har foregått samtidig som Heiene har arbeidet med Berggrav-biografien som kommer ut i 1992. Han har lagt vekt på å unngå overlappinger når det gjelder stoffet i de to prosjektene, forteller han.

- Du er ikke redd for å få ab-

stinens-symptomer nå som du er ferdig med Berggrav?

- Helt ferdig med ham er jeg jo ikke. Blant annet skal avhandlingen bearbejdes med tanke på en bokutgave, som jeg håper skal kunne begrense seg til ca. 300 sider, mot avhandlingens 575, sier han.

- Er Eivind Berggravs tanker aktuelle idag?

- Noe er selvsagt foreldet, men oppgjøret med dualismen i to-regimentslæren og hans tanker om motstandsretten er fremdeles aktuelle. Eivind Berggrav har spilt en viktig rolle i tysk teologi, ikke minst når det gjelder synet på rettsstaten og tankene om velferdsstaten, der han betoner det personlige ansvar. Dette er elementer som er i ferd med å komme til heder og verdighet igjen, selv om det fremdeles er slik at Eivind Berggrav har et større navn ute enn hjemme, konkluderer Berggrav-forskeren Gunnar Heiene.

LIVETS VANN

Andakt

av Paul Erik Wirgenes

På Jesu tid var brønnen en av kvinnekulturens viktige sentra. Her møttes kvinnene i tidlige morgentimer før solen gjorde vannbæring til en uutholdelig jobb. Her gikk samtalen livlig og det sosiale liv utfoldet seg. Hit søkte kvinnene trøst og nærhet. Tørst ble slukket på mange måter.

Jesus kom til en slik brønn tidlig en formiddag. Han sendte sine disipler til byen for å ordne de nødvendige innkjøpene, slik disiplers plikter vanligvis var. En kvinne søkte brønnen for å slukke sin tørst og hente nødvendig vann. Midt på den varme dagen hvor solen sto høyest, og gjorde vannbæring til en grusom jobb. Likevel mindre grusom for denne kvinnen enn alle de hånlige ordene og spottene blikkene hun ville fått om hun hadde kommet tidligere på dagen. Mange menn hadde hun hatt, og den hun nå hadde var ikke hennes. De andres ord hadde rammet og tildeles med rette. Hun hadde søkt å slukke sin tørst, men var brønnene var sprukne.

«La meg få drikke.» Slik innledet Jesus samtalen. Til kvinnes store undring. Jøder og samaritanere snakket vanligvis ikke sammen. Hun var samaritan og han jøde. Samtalen utviklet seg og kom bakenfor rasemessige barrierer. Samtalen kom bakenfor tørsten i het solstek. Jesus snakket om livets vann.

«Den som drikker av det vann

jeg vil gi ham, skal aldri mer tørste. Det vann jeg vil gi ham, skal bli en kilde i ham med vann som veller fram og gir evig liv. Kvinnen sier til ham: «Herre gi meg dette vannet» (Joh 4, 11).

Livets herre hadde satt seg menneskers brønn for å øse opp livets vann til tørstende mennesker. I samtaleens løp erfarte kvinnen to ting:

- hun møtte han som snakket sant om livet. Hennes liv. Avslørende snakket Jesus med henne om det som var galt. Om tørsten hun søkte å stille, men ble stadig like tørstigjen.
- for det andre møtte hun han som tilbød livets vann av en kilde utenfor henne selv. Vann øst opp av livets Herre. Det er vondt å bli avslørt. Men å bli avslørt og elsket er fantastisk. Han som kjenner livet. Han som vet alt, har satt seg ved menneskers brønner for å gi virkelig liv.

Jeg kjenner mange mennesker som tørster i min by. Tørsten driver mennesker til brønnene hvor vi desperat henter frem vann av ulike kilder.

Jeg kjenner en tørst etter mening og helhet.

En tørst etter liv og livsutfoldelse.

Det er mange som tilbyr tørste mennesker noe å drikke.

Kun én tilbyr livets vann som gir evig liv. Liv som holder!

I sommer hadde vi en serie gate-møter i Oslo sentrum. Det er så mye av menneskers tørst som aldri finner veien til våre kirker og bedehus. Vi kjenner vår by som et sted mennesker soler for å slukke torsat, og midt i mylderet av tilbud ønsket vi å øse opp av livets vann til tørstende mennesker.

Vi sang enkle og kjente sanger om Jesus. Guds kjærlighet ble forkynt gjennom drama og vitnesbyrd.

For flere ble disse møtene som Jesu samtale med kvinnen en formiddag. De fikk møte han som kunne øse av livets kilder! Avslørt og elsket.

Denne samtalen i Johannes 4 gir meg et klarere bilde på hvordan Gud er. Måbevisst oppsøkte han det «ødelagte og sonderknuste» Gud kommer nær til det svakeste. Denne teksten sier meg noe om hvordan Gud ønsker å møte oss. Som en Gud som setter ved vår side, og oser opp av livets vann som svar på vår skyld og vår død. Avslørt og elsket.

Teksten gir også et utfordrende perspektiv på vår tjeneste som Jesu disipler. Lede livets vann til tørste mennesker. Livets Herre oppsøkte målbevisst menneskers brønner for å øse av livets vann. La oss følge ham, og bruke øsekarene flittig!

Prestejobben som gav mersmak!

Tekst og foto: Paul Johan Undheim

Taletrengte, unge prestespirer stod i kø for å bli sendt ut over det ganske land tidlig i sommer etter to års skolegang og en ukes prestevikarkurs. De skulle finne

ut litt mer om hva det vil si å være prest. Nå er de tilbake igjen, og har funnet det ut. De har klatret høyt og lavt og fått oppleve norsk natur på sitt beste, og har blitt en stor erfaring rikere. Dessuten var prestejobben langt bedre enn de hadde trodd...

– Som prest må en være prest også i fritida. Det må liksom bli min livsstil. Derfor føler jeg det viktigere enn i noe annet yrke å bli sikker på at dette er mitt kall, sier John Erik som i løpet av sommeren har fått et større grunnlag til å bygge sin avgjørelse på. Gjestfrihet og åpenhet har med årene blitt et stempel som folk i den nordlige landsdelen har fått som kjennemerke. De mange av Menighetsfakultetets nye teologi-studenter som var utplassert i Nord-Norge i sommer, fikk erfare at ryktene var mer enn fine ord. Da Lys & Liv's medarbeider var innom flere av studentene i Nord-Trøndelag, Nordland og Troms i sommer, var dette en holdning som de alle følte de var blitt møtt med. Birte, Anne Anita, Karianne og John Erik følte alle de ble møtt med varme og omtanke i menighetene de tjente. Med hver sin prest som bakvakt fikk de også føle seg trygge på tross av den nye og fremmede situasjonen det var å ta på seg prestelektorene og ansvaret som fulgte med jobben.

John Erik

John Erik Eriksen holdt i sommer til på øya som i turistreklamen blir kalt eventyrøya – Senja. Og for John Erik lot ikke overraskelsene vente på seg som vikarprest i Tranøy prestegjeld. Han hadde ikke forkommet seg på plass før han fikk prøvd seg i en ortodoks katolsk gudstjeneste – på russisk! Det var et russisk kor som var på takknemlighetsturné i Norge, og med koret fulgte også prester og

John Erik Eriksen

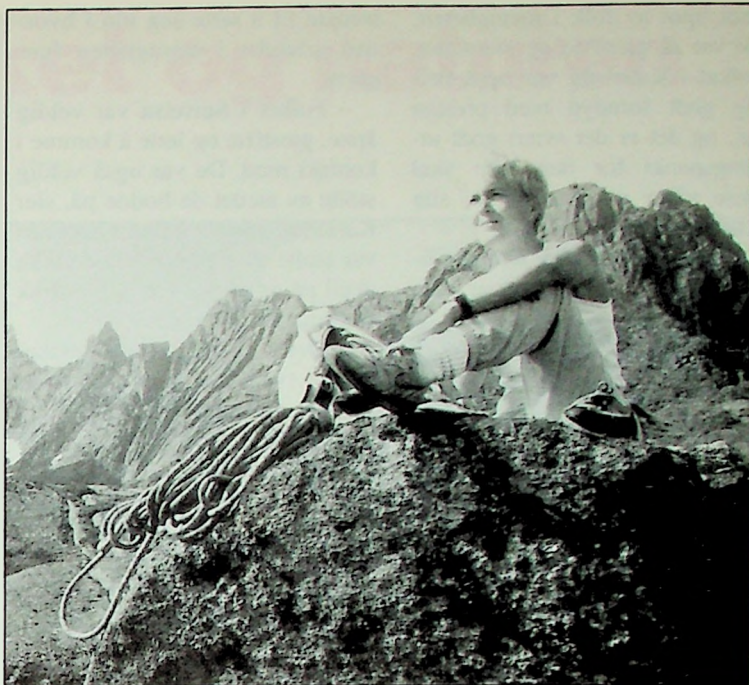
gudstjeneste. Og selvfølgelig skulle også stedets prest være med.

For John Erik var det å bli sikrere på om yrkesvalget var riktig for ham, det viktigste med sommerens tjeneste. Han føler at presteyrket ikke er som et vanlig yrke der en kan «kle av seg» det yrkesmessige når arbeidsdagen er slutt.

Birte

Lengst ute i Lofoten, i Stamsund prestegjeld, var det Birte Rugkåsa Andersen som sørget for at menigheten fikk forkynt Guds ord i sommermånedene. Der hadde hun ansvaret for 3.000 mennesker og de tre kirkene Stamsund, Hol og Valberg.

– Lofoten har gitt mersmak, kan Birte fortelle. – Jeg gledet meg til å reise opp til Stamsund for å være prestevikar selv om jeg var spent på hvordan tjenesten ville bli. Stedet var helt fantastisk, sier Birte som bodde på toppen av Menighetshuset i Bedehusbakken! Siden store deler av

Birte Rugkåsa Andersen

ungdomsarbeidet i menigheten også hadde ferie, var det stort sett de eldre i menigheten Birte hadde kontakt med. Og der ble det gitt klart uttrykk for at det var

gjevt når «ung-presten» ble med på en pensjonisttur på øya.

– Enkelte i menigheten gav uttrykk for et det var svært så ung prest de hadde fått i sommer, forteller Birte, men legger til at hun følte at folk aksepterte henne for den jobben hun gjorde. Blant annet satte Birte stor pris på responsen som folk gav henne etter gudstjenester og aktiviteter hun ellers gjorde som prest.

Anne Anita Lillebo

Anne Anita

Lenger inne i Lofoten, i Kabelvåg, holdt Anne Anita Lillebo til som prestevikar, og kanskje mer enn andre fikk hun der mulighet til å se menigheten sin fra de fleste vinkler. Anne Anita som er en ivrig fjellklatrer ønsket seg nemlig spesielt til Kabelvåg for i fritiden å kunne drive med sin kjære hobby. Men også for Anne Anita var det prestesjobben som gjorde at hun denne sommeren fikk en helt ny og verdifull erfaring.

– I Kabelvåg ble jeg tatt veldig

godt imot av folk i menigheten. De var så gjestfrie og storsinna. Folket i Kabelvåg var også veldig godt fornøyd med presten sin, og det er det svært godt utgangspunkt for den som skal være vikar om sommeren, sier Anne Anita.

Det Anne Anita ser som det fineste med presteyrket er den

Karianne Pettersen

kontakten en i et slikt yrke får med mennesker utenfor selve gudstjenesten i samtale med den enkelte. Hun synes slik kontakt er vel så viktig for en prest som den faste tjenesten ved gudstjenestene om søndagen. Vikartjenesten har gitt henne inspirasjon til fortsatt studium, og kanskje viktigst av alt muligheten til å finne ut om dette yrket som hun kan tenke seg å satse på når studiene om noen år er unnagjort.

Karianne

Karianne Pettersen holdt i sommer til i hjertet av Troms, nærmere bestemt i Sørreisa, og for henne var spørsmålet om dette var det rette yrket for henne, det som hun føler var det viktigste med sommerens virksomhet. Og valget ble i løpet av sommeren lettere for Karianne. I Sørreisa ble hun nemlig tatt veldig godt imot og fikk all den hjelp hun

trengte til å sette seg inn i hvordan arbeidet i menigheten fungerte.

– Folket i Sørreisa var veldig åpne, gjestfrie og lette å komme i kontakt med. De var også veldig stolte av stedet de bodde på, sier Karianne. Det et folk i Sørreisa var stolte av stedet sitt la de ikke skjul på og sørget for at hun fikk sett seg om i området.

– Det å jobbe som prestevikar var en svært spennende jobb, og ganske anderledes i forhold til butikkjobber som jeg har hatt tidligere somre. Jeg gledet med til å være prestevikar i sommer, men å gjøre dette for første gang og samtidig på et for meg ukjent sted, gjorde at det jeg følte nærmest var en slags skrekkblandet fryd, forteller hun. Da hun tok til på vikariatet grudde hun mest til å holde begravelser og måtte gå i sørgesamtaler. Men i slike situasjoner gav det å vite at en hadde en bakvakt å ty til, en viktig trygghet.

MF's prestehybel

MF-prester er velkomne til å bo på hybelen i Gydas vei 4, for en måneds tid i studieøyemed.

Hybelen tildeles normalt for hele kalendermåned.

Hybelen har fullt utstyr med sengetøy og kjøkkenutstyr, og kan godt nyttes av ektepar.

Reise tur/retur hjemsted–Oslo dekkes etter regning for billigste reisemåte.

Søknad om tildeling av hybelen i 1992 sendes MFs styre v/direktøren, helst innen 1. november 1991.

**Profetisk gjenfødt
i 1948 –
– i dag verdens
beste reisemål.**

Gruppeturer til Israel
og andre
**Bibelhistoriske
landområder.**

Også Besøksreiser,
på Egenhånd og
Kibbutz.

Be om program og
opplysninger.

BORDEWICK
PO Box 482 Sentrum, 0103 Oslo 1
Tlf. 02 17 18 60

REISEBYRÅ
HARVARDEN KIRKEGÅRD

Minnegaver til Menighetsfakultetet

Vi vil på denne måten takke hjertelig for alle minnegaver som er mottatt ved Menighetsfakultetet ved disse gode MF-vennernes bortgang:

- Prost Armann Bergh
– begravelse fra Fjære kirke 27. mars 1991.
- Peder Ringsbys død 18. februar og Anna Ringsbys død 18. mars 1991. Gaven er mottatt fra familie i Rakkestad.
- Prost Robert Kirkerød
– gravferd i Svolvær i juni 1991.
- Sokneprest Ole Winsnes
– bisettelse i Lade kirke 25. juli 1991.
- Prost Steinar Ihle – gravferd fra Fana kirke 13. august 1991.

Mennesket og naturen

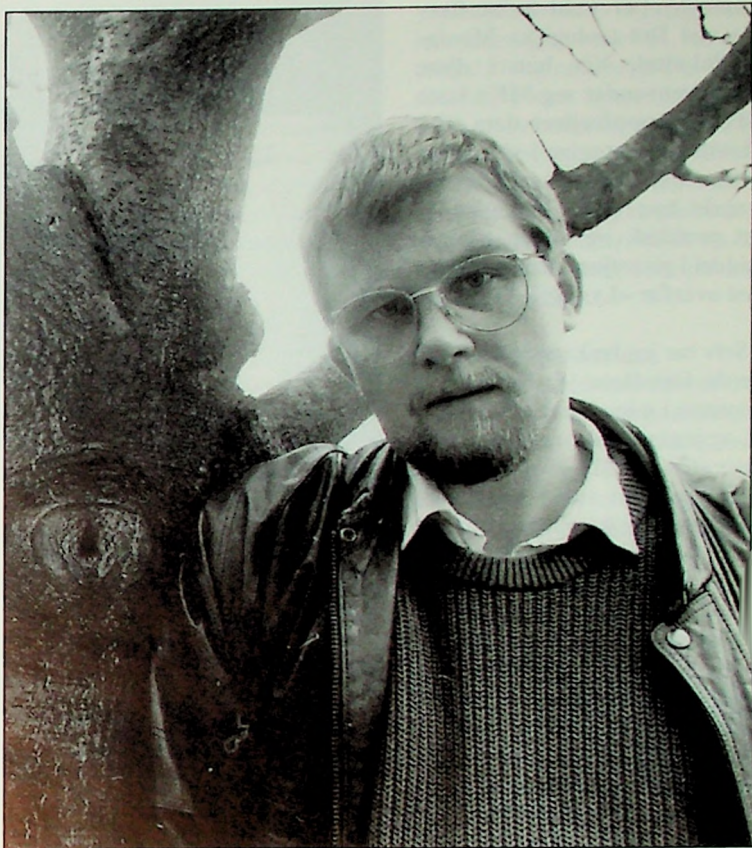
MF-forlaget MF-BOK sender i disse dager ut sin første bokproduksjon, etter tidligere å ha gitt ut to enkle hefter. Boka heter «Mennesket og naturen», og er skrevet av dr. theol. Jan-Olav Henriksen, tidligere førstelektor ved MF, nå dosent ved Møre og Romsdal Distrikthøgskole i Volda.

Boka har som undertittel «Ethiske og religionsfilosofiske perspektiver på naturen og økokrisen». I forordet beskriver forfatteren boka som et produkt av tre forskjellige arbeidsprosesser. Den første prosessen var arbeidet med doktoravhandlingen «Mennesket som natur», en systematisk-teologisk analyse av forholdet mellom antropologi og naturforståelse i Wolfhart Pannenberg's teologi. Den andre prosessen springer ut fra en rekke oppfordringer om å skrive artikler eller holde foredrag og forelesninger i tilknytning til teologi, tro og økokrise, mens den tredje arbeidsprosessen bak boka er seminaret «Mennesket og naturen – etiske og religionsfilosofiske perspektiver på økokrisen», et seminar som ble holdt for viderekomne studenter ved MF våren 1991.

Et økologisk,

kristen virkelighetsforståelse

– Økologi handler om sammenhengen i naturen. Når teologien arbeider med økologiske tema, er den naturligvis ikke alene på banen. Også andre vitenskaper gjør dette til gjenstand for refleksjon. Skal teologien ha noe å si i økologiske spørsmål, kan den ikke gjøre det ved å skille ut ett område og si at dette er det bare teologene

Dosent, dr. theol. Jan-Olav Henriksen har i boka «Mennesket og naturen» (MF-BOK) presentert mange av momentene fra doktoravhandlingen «Mennesket som natur» i konsentrert form. Foto: Paul Johan Undheim

som får stelle med. Teologien forsøker å tyde den samme virkelighet som andre vitenskaper, men ut fra andre perspektiver. Jeg har forsøkt å vise at den teologiske dimensjonen er viktig og nyttig i økologidebatten, sier Jan-Olav Henriksen, og fortsetter:

– Teologiens ansatser til svar på økokrisens utfordringer bør imidlertid ikke være noe som utvikles i teologiens isolerte sfærer, men være et resultat av felles bestrebelsler som teologien og andre

vitenskaper gjør for å forstå mennesket som kropp og natur.

Jan-Olav Henriksen ser på økokrisen som et uttrykk for det moderne menneskets identitetskrise.

– Økokrisen er en konsekvens av en konsumkultur som har blitt sterkere og sterkere. Den henger sammen med en manglende helhetsforståelse der man verken forstår den natursammenhengen mennesket er satt i, eller det forvalteransvaret man er pålagt som Guds skapning, rett, sier han.

Landssekretæren lever som han lærer:

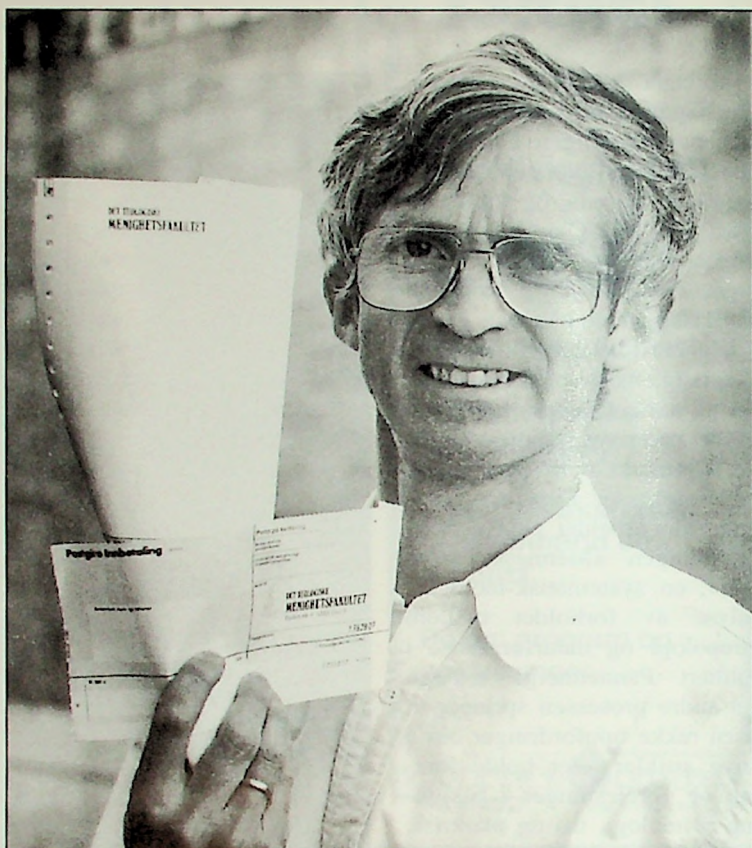
Autogiro gir orden i givertjenesten

Som man bør forvente det av en prest, lever han som han lærer, landssekretær Odd Kristoffersen ved Det teologiske Menighetsfakultet. Når han i disse dager henvender seg MF's faste givere og oppfordrer dem til å gå over til autogiro i sin givertjeneste, er det med erfaringens tyngde han taler. Autogiro er «et praktisk og viktig hjelpemiddel i givertjenesten» slår han fast overfor «Lys og Liv».

– Selv har jeg brukt autogiro overfor de formålene jeg har valgt å prioritere i min givertjeneste i flere år, og jeg er forbauset over at ikke flere gjør det. MF-givere har hatt muligheten en stund, men bare noen ganske få som har valgt å bruke den. Fra MFs side har man også valgt å ligge forholdsvis lavt, i påvente av at ordningen skulle bli skikkelig innarbeidet både i bankene og i folks bevissthet. Nå håper vi at langt flere skal se verdien av dette, og gå inn på slike avtaler, sier han, og ramser opp fordelene for såvel giver som mottaker:

– Giveren slipper å få så mange giroblanketter i posten. Alle Lys og Livs lesere vil få tilsendt informasjon om fast givertjeneste med autogirotrekk, samt fullmaktskupong. Vi håper mange vil vurdere denne formen for givertjeneste. Ved årets slutt får giverne en kvittering som kan brukes som bilag til selvangivelsen – gaver til MF er som kjent skattefrie, sier han.

– For MF vil det være en fordel at gaveinntektene spres jevnt utover hele året, samtidig som all erfaring tilsier at gaveinntektene øker på den måten. Dersom gavene kommer mer regelmessig i løpet av året, betyr det dessuten sparte

Landssekretær Odd Kristoffersen er full av lovord overfor autogiro-ordningen renteutgifter for MF, understreker Odd Kristoffersen.

Ikke «fritt fram»

Landssekretæren mener det viktig å få fram at det ikke betyr «fritt fram» for MF til å forsyne seg på giverens konto selv om man går inn på en autogiro-avtale. Det er Bankenes Betalingsentral som får fullmakt til å overføre et beløp fra en konto til en annen. Beløpet avtales på forhånd, og antall belastninger avtales på forhånd: Månedlig, kvartalsvis eller halvårlig.

– Beløpet kan også være så stort eller lite som man synes selv. Ferdige fullmaktsskjemaer vil bli

sendt ut fra MF, og så får vi bare håpe på god respons, sier han, og tilføyer at autogiro er gebyrfritt for giveren.

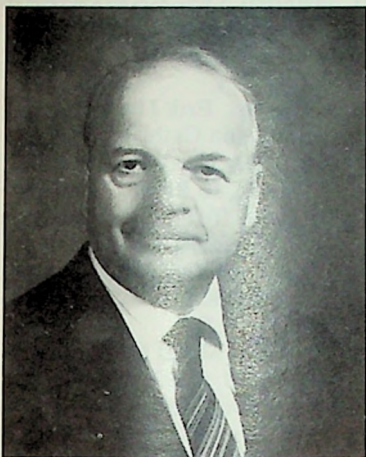
En autogiroavtale betyr ikke at forbindelsen mellom MF og giverne blir brutt, tilføyer Odd Kristoffersen. Informasjonsmaterie-riell og Lys og Liv vil fremdeles bli sendt som før.

Autogiro-tanken lanseres for fullt overfor MF-giverne i høst, og landssekretæren håper at det vil fungere for fullt fra årsskiftet, og gi seg positive og merkbare utslag i MF's økonomi. Selv skal landssekretæren besøke en rekke menigheter og foreninger i løpet av høsten, og det gleder han seg til.

Fra innskrivingen i 1991:

En ny gruppe studenter med allsidig bakgrunn er ønsket velkommen til MF.

10 % av de nye studentene er over 30 år – verdifulle erfaringer tilføres studiemiljøet.

Direktør Erling Servan

Listen over de 56 nye studentene som ble innskrevet i vårsemestret i år, ble kunngjort i Lys og Liv nr. 1/91 (side 22). Listen over høstens nye studenter – i alt 177 – presenteres i dette nummer av bladet.

Det er interessant å merke seg at andelen av eldre studenter er økende – ca. 10 % av årets studenter er over 30 år. Det er også en fin variasjon i den yrkesmessige bakgrunn, noe som er en berikelse for studiemiljøet ved fakultetet.

Opplysningene om studentens «sendemenighet» fremgår av navnelisten. I det følgende er det gitt enkelte summariske opplysninger om rekrutteringen m.h.t. menighets- og organisasjonstilknytning og aktiviteter. Oversikten er basert på 233 svar (56 i vår og 177 i høst).

De aller fleste studentene har hatt kontakt med flere kristne organisasjoner i tillegg til sine aktiviteter i menigheten.

Den organisasjonsmessige tilknytning har vært størst i Norges Kristelige Student- og Skoleung-

domslag (93), Norges KFUK/KFUM (77), Det Norske Lutherske Indremisjonsselskap (86), Norsk Søndagskoleforbund (42), Norsk Luthersk Misjonssamband (37), Det Norske Misjonsselskap (35) og Norsk Speiderforbund (30).

Øvrige tilknytninger: Det Vestlandske Indremisjonssamband (18), Den Norske Santalmisjon (15), Ungdom i Oppdrag (15), Den Norske Israelmisjon (9), Frelsesarmeen (4) og 2 fra henholdsvis Åpne Dører og Kirkens SOS. Bare 7 er helt uten organisasjonsmessig tilknytning.

Det er forholdsvis fler fra andre trossamfunn og utlandet dette året enn tidligere – i alt 40 eller 17,2 %, mot 26 eller 10,4 % i 1990. Dette fører til at den prosentvise organisasjonstilknytning stort sett blir lavere enn tidligere.

De aller fleste studentene har deltatt i en eller flere kristne aktiviteter. Svarene fordeler seg slik: Ungdomsarbeid i klubb eller lignende 113, Tensing eller lignende 107, barnarbeid 87, konfirmantarbeide 79, søndagsskole 71, menighetsarbeid 66, evangelisering 65, kirkekor 54, speiderarbeid 45,

yngres/juniorarbeid 38, unge voksne, ettåringsstjeneste 27, idrettsarbeid 20 og radioarbeid 6. Dessuten har 5 vært styremedlemmer, 2 i menighetsråd, 2 i ungdomsråd, 2 i soldatlag og 4 har vært kirketjenere. Det har også vært enkeltaktiviteter på en rekke andre områder, og sett under ett er fordelingen på aktiviteter omtrent som de foregående år.

Be for MF-studentene

Alle de nye studentene trenger forbønn. Ved innskrivningssamtalene blir studentene orientert om at navnelisten i Lys og Liv nyttes som en forbonnsliste av mange MF-venner, og det er gledelig å se hvor takknemlige de er for å vite dette.

Vær med å be om at studentene må bli bevart og styrket i troen, og at de må bli rett utrustet til tjenesten i Guds rike.

De som er innskrevet tidligere, og som nå er i gang med sine studier, trenger også forbønn. Be om at de må få styrke og inspirasjon til å fullføre studiene og hjelp til å finne svar på hvor Gud vil bruke dem.

Erling Servan

Nye studenter 1991 II

Oslo Bispedømme:

<i>Fagerborg</i>	Tyvand, Gunhild (hospitant)
<i>Markus</i>	Holm, Åslaug
<i>Grefsen</i>	Holm, Hanna
<i>Grefsen</i>	Larsson, Stein Arne
<i>Grefsen</i>	Ness, Aud Pauline
<i>Grefsen</i>	Tångberg, Henny (M-fag)
<i>Tonsen</i>	Lervik, Anne
<i>Ullern (Bygdøy)</i>	Gaarde, Jon-Harald
<i>Voksen</i>	Berg, Eva Sofie
<i>Nordberg</i>	Lagset, Frode
<i>Østre Aker</i>	Østereng, Dag Øivind
<i>Stovner</i>	Lind, Merete
<i>Stovner</i>	Sorby, Eva
<i>Stovner</i>	Theisen, Astrid
<i>Nordstrand</i>	Wegge, Aslak
<i>Bøler</i>	Berbom, Thomas Georg
<i>Bøler</i>	Nesvåg, Kristine
<i>Helgerud</i>	Alfsen, Arnljot
<i>Tanum</i>	Kolshus, Thorgeir Storesund
<i>Tanum</i>	Sandsmark, Astrid
<i>Holmen</i>	Dysen, Kristina Claire
<i>Asker</i>	Lande, Sigrid

Borg Bispedømme:

<i>Glemmen</i>	Jensen, Elisabeth
<i>Glemmen</i>	Ruud, Glenn
<i>Hvaler</i>	Johansen, Frøydis
<i>Onsøy</i>	Arnesen, Eileen Jeanette
<i>Sarpsborg</i>	Redtrøen, Randi (våren 91)
<i>Sarpsborg</i>	Thornquist, Marit
<i>Idd</i>	Høgnestad, Hilde
<i>Marker</i>	Krog, Leif Håkon
<i>Marker</i>	Ysterud, Randi
<i>Askim</i>	Ulvedal, Benedicte Vibeke
<i>Rakkestad</i>	Storeheier, Eivind
<i>Rygge</i>	Carlsen, Cathrine
<i>Rygge</i>	Bugge, Ragnhild Elisabeth
<i>Kråkstad (Ski)</i>	Mauland, Jon Gudmund
<i>Kråkstad (Ski)</i>	Megard, Bjorn Olav
<i>Strømmen</i>	
(Fjellhammer)	Morch, May Helen Eldorhagen
<i>Lorenskog</i>	Offernes, Marianne
<i>Skärer</i>	Andersen, Nils Terje
<i>Nittedal</i>	Hammer, Jon Marius Kobro
<i>Nittedal</i>	Dahl, Ida Katrine Riksaasen
<i>Nittedal (Hakadal)</i>	Wilhelmsson, Peter Shaw
<i>Holand</i>	Wennemo, Kristin
<i>Rælingen</i>	Kristiansen, Håvard
<i>Nes</i>	Kavli, Merete
<i>Nes</i>	Larsen, Fredrik
<i>Nannestad</i>	Hansen, Ragnhild

Hamar Bispedømme:

<i>Hof</i>	Græsli, Jon Anders
<i>Hof</i>	Aandstad, Asbjørn
<i>Engerdal</i>	Sletmoen, Ellen Maria
<i>Øyer</i>	Ørslien, Geir Anders Rybakken
<i>Nord-Aurdal</i>	Inderhaug, Kristine

Tunsberg Bispedømme:

<i>Tønsberg domkirke</i>	Løftqvist, Erik Haavard A.
<i>Notterøy</i>	Eide, Ann Cathrin
<i>Stokke</i>	Barland, Jens
<i>Larvik</i>	Bolstad, Jo Inge
<i>Bugården</i>	Tollnes, Tor
<i>Sandefjord</i>	Nylén, Kari-Lise
<i>Brunlanes (Tanum)</i>	Larsen, Terje
<i>Våle</i>	Nåtedal, Knut
<i>Botne</i>	Barkved, Per
<i>Åssiden</i>	Eriksen, Maud Marion Laird
<i>Åssiden</i>	Weydahl, Ole Morten André
<i>Skoger</i>	Otterskred, Raymond
<i>Krødsherad</i>	Skilbreid, Karl Olav
<i>Nes</i>	Jordheim, Hanne Gunn
<i>Nes</i>	Kolberg, Cathrine E.

Agder Bispedømme:

<i>Grim</i>	Turøy, Sonja
<i>Oddernes</i>	Hægeland, Oddvar
<i>Oddernes</i>	Stray, Hilde
<i>Randesund</i>	Laundal, Thorbjørn Karl
<i>Randesund</i>	Nilsen, Torben Dylh-
<i>Randesund</i>	Aadnevig, Hilde
<i>Voie</i>	Meland, Kari-Jenny
<i>Vågsbygd</i>	Andersen, Vibeke
<i>Langesund</i>	Nenseter, Inger
<i>Landesund</i>	Vestgarden, Robert
<i>Drangedal</i>	Tysvær, Bjarte Øglend
<i>Gjerpen</i>	Kastet, Anne
<i>Gulset</i>	Johansen, Bente Aimeé
<i>Sauherad</i>	Sunde, Anne Berit
<i>Sauherad</i>	Aarnes, Tor Arne
<i>Lunde</i>	Meyer, John Trygve (teol.)
<i>Notodden</i>	Johnsbråten, Stig
<i>Bardu, Arendal</i>	Rundsnes, Thor
<i>Vestre Moland</i>	Augland, Pål
<i>Vestre Moland</i>	Løland, Hanne
<i>Vestre Moland</i>	Nilsen, Karianne Hamran
<i>Vestre Moland</i>	Tofte, Sverre
<i>Birkenes</i>	Nome, Bjørn Fredrik
<i>Hommedal</i>	Nymann, Linken
<i>Søgne</i>	Sunde, Aud
<i>Lyngdal</i>	Reinertsen, Lars
<i>Lyngdal</i>	Stråtveit, Ina
<i>Lyngdal</i>	Tunheim, Tone
<i>Flekkefjord (Bakke)</i>	Birkeland, Jon Atle
<i>Sirdal</i>	Netland, Trygve

Stavanger Bispedømme:

<i>Stavanger domkirke</i>	Østebø, Terje
<i>St. Petri</i>	Nygaard, Arne Olav
<i>Madla</i>	Mestad, Ragnhild
<i>Egersund</i>	Egebakken, Geir Ove
<i>Sokndal</i>	Paulsen, Ragnar
<i>Lund</i>	Skåland, Elin Marie
<i>Sandnes</i>	Thorsen, Trond
<i>Høyland</i>	Roberstad, Lilly Sofie
<i>Sola</i>	Roth, Marianne
<i>Randaberg</i>	Harestad, Magnor (H-fag)
<i>Randaberg</i>	Harestad, Svein Kåre (teol.)
<i>Riska</i>	Lauvås, Enok (H-fag)
<i>Hjelmeland</i>	Jensen, Arne
<i>Suldal</i>	Nærheim, Jakob
<i>Skjold</i>	Silde, Mats

Bjørgvin Bispedømme:

<i>Swlen</i>	Stople, Eirin Elise
<i>Loddefjord</i>	Hansen, Terje Asbjørn (teol. vår 1991)
<i>Stord</i>	Stokken, Lars Johan
<i>Finnås</i>	Bjotveit, Vidar
<i>Finnås</i>	Lønning, Astrid Elin
<i>Fjelberg</i>	Andreas, Solveig
<i>Balestrand</i>	Karlsen, Liv Helene
<i>Vik</i>	Skeide, Frode

Møre Bispedømme:

<i>Aukra</i>	Stige, Lars Petter
<i>Ørskog</i>	Stene, Eleni Maria
<i>Alesund</i>	Ekornes, Lennart (hospitant)
<i>Borgund</i>	Eidhamar, Norunn
<i>Spjelkavik</i>	Björdal, Kai-Even
<i>Spjelkavik</i>	Dybvik, Inger Anne
<i>Kvernes</i>	Raanes, Sissel Anita

Nidaros Bispedømme:

<i>Vår frue</i>	Støren, Sigurd Christoffer
<i>Byneset</i>	Løvseth, Ragnhild
<i>Byneset</i>	Slettakjell, Solveig
<i>Klæbu</i>	Stene, Øystein
<i>Leksvik</i>	Haaland, Aslaug E. G.
<i>Melhus</i>	Hugdøl, Ann Karin
<i>Levanger</i>	Mahlum, Kathrine Moen
<i>Namsos</i>	Skomsvoll, Einar

Sør-Hålogaland Bispedømme:

<i>Gildeskål</i>	Knutsen, Marit Helen
<i>Bindal</i>	Kveinå, Sissel
<i>Buksnes</i>	Zakariassen, Knut

Nord-Hålogaland Bispedømme:

<i>Tromsøysund</i>	Nordbye, Gaute (teol.)
<i>Kvæfjord</i>	Andersen, Bjarte Tidemann
<i>Kvæfjord</i>	Leite, Gunn-Ågot
<i>Lenvik</i>	Elvemo, Ann Christin
<i>Lenvik</i>	Skum, Line Merethe Antonsen

Balsfjord

Alta

Haugstad, Kari

Haga, Ellen

FRIKIRKELIGE SAMFUNN/UTLANDET:**Den Evangeliske Lutherske Frikirke:**

<i>Østre frikirke, Oslo</i>	Holt, Ivar Thomas
<i>Halden menighet</i>	Petersen, Marit Johanne

Det Evangeliske Lutherske Kirkesamfunn:

<i>Oslo (Ryenberget kirke)</i>	Gjerpe, Aslaug
--------------------------------	----------------

Den Evangeliske Forsamling:

<i>Oslo, Misjonskirken</i>	Gustavsen, Eva
----------------------------	----------------

Det Norske Baptistsamfunn:

<i>Skien Baptistmenighet</i>	Donnestad, Harald
<i>Oslo Baptistmenighet</i>	Flatebo, Morten Andreas

Det Norske Misjonsforbund:

<i>Mjøndalen Betel</i>	Bechensten, Lena Cecilia
<i>Mjøndalen Betel</i>	Skistad, Reidun
<i>Haugesund</i>	Brekke, Jorunn Sturland (vår 1991)
<i>Oslo Betlehem</i>	Olsson, Inger Johanne
<i>Oslo Betlehem</i>	Wikstøl, Eva Augustad

Frelsesarmeen:

<i>Tistedal</i>	Gottberg, Ewa Maria
<i>Oslo 3. korps</i>	Skartveit, Marit

Metodistkirken i Norge:

<i>Oslo, Centralkirken</i>	Eklund, Eva
----------------------------	-------------

Pinsebevegelsen i Norge:

<i>Nærnes</i>	Kristi menighet, Betel	Berger, Knut
	<i>Oslo, Filadelfia</i>	Bekkvik, Anne Lise
	<i>Oslo, Evangeliesalen</i>	Glad, Lene Marit
	<i>Eydehavn, Filadelfia</i>	Gravermoen, Anne Berit
	<i>Jorpeland, «Klippen»</i>	Helmikstøl, Øystein
	<i>Honefoss</i>	Larsen, Gunnar N.
	<i>Sandefjord, Salem</i>	Løymen,
		Frank Rubin Nergård

Menighet ikke oppgitt Wickmann, Elizabeth Liz**Utlandet:**

<i>Sverige</i>	Nilsson, Emma Paulma
<i>Danmark</i>	Bjerrum, Anne
<i>Færoyene</i>	Hammer, Hans-Eiler
<i>Tyskland</i>	Doerries, Wiebke (teol.)
<i>Tyskland</i>	Funk, Andrea (teol. stipendiat)
<i>USA</i>	Charles, Todd H. (teol. stipendiat)
<i>USA</i>	Aaneke-Greenquist, John
<i>Vietnam</i>	Thuong, Ngoc Le (våren 1991)

Etterutdanningskurs for lærere i videregående skole:

Religionsmøtet i religionsfaget

Avdeling for kristendoms-kunnskap ved Det teologiske Menighetsfakultet innbyr lærere i den videregående skolen til etterutdanningskurs i religion fra 6. til 8. januar 1992.

Tema for kurset blir «Religionsmøtet», og kurset vil behandle sentrale emner fra hvert av religionsfagets tre del-emner. Fra *Levende religioner* vil søkelyset særlig rettes mot Det fjerne Østen, buddhismen og kinesisk og japansk religiøsitet. Fra *Kristendommen*

belyses kristendommens forhold til andre religioner både med tanke på gjensidig påvirkning og med tanke på misjon. Fra *Etikk og livssyn* drøftes spørsmålet om samfunnets verdigrunnlag i et bredt interkulturelt perspektiv.

Kursets formål er faglig fornyelse for religionslærere som arbeider i den videregående skolen, men kursets temaer vil også ha interesse for lærere med andre fag enn religion, eksempelvis samfunnsfag.

Kurset koster kr. 250,-, og påmeldingsfristen er satt til 15. november. Kursleder er professor Hans Kvalbein.

Av foreleserne kan nevnes: Biskop Odd Bondevik, professorene Berge Furre, Åge Holter, Oskar Skarsaune, Notto R. Thelle, Magne Sæbø og Hans Kvalbein, misjonsprest Sverre Holth, førstelektor Sverre Dag Mogstad, fakultetslektor Svein Olaf Thorbjørnsen, høgskolelektor Olaf Aagedal og stipendiat Hilde Unsvåg.

ANNONSE

Folkebevegelsen
for Livsrett og
Menneskeverd

10 ÅRS JUBILEUMSMARKERING

ANNONS

Torsdag 31. oktober

kl. 18.00 – Store Auditorium, Menighetsfakultet:
Etikk-konferanse: HVA GJØR VI MED FOSTERET?
Arvid Tångberg: Hva er da et menneske?
Søkelys på prøverørsbefruktning, fosterdiagnostikk og genetik.
Presentasjon av tre situasjoner for etiske valg.
Paneldebatt: Nina Karin Monsen, Ivar Asheim,
Magne Roland og Jaran Apold.
Karl Johan Hallaråker:
Alle snakker om etikk, men hva slags etikk?

Lørdag 2. november:

Kl. 12.00: LIVSRETTSMARKERING VED STORTINGEN
Appeller, Hornorkester,
Overrekkelse av uttalelse til Stortingspresidenten
Salg av roser til symbolhandling.
Kl. 17.00: JUBILEUMSFEST
Misjonssalen, Tullinsgt. 4.
Festtaler: Lars Korvald, Appell: Børre Knutsen
Kunsterisk program: Chorus Medicorum,
Hilsner – servering – offer til FLM
Kl. 21.00: KONSERT
Salemkirken, Sannergt. 12, Urfremførelse
av musikalen «Det liv jeg får verne» av
Vidar Kristensen og Per Tveit, 250 sangere fra
forskjellige ungdomskor i Oslo-distriktet del
under ledelse av Per Tveit, Eget orkester.
Artister: Elisabeth Ødegård Widmer –
Hans Inge Fagervik – Bjarte Leithaug,
Apell ved Jan Gossner.

Velkommen til alle som vil stå sammen med oss i kampen!